

# بادام زمینی‌ها

قسمت ۲۷

چارلز شولتز

ترجمه: محمد صادق جابری فرد



10  
TEN YEARS  
BOOM! STUDIOS

# پادام زمینی‌ها

چارلز شولتز

ترجمه: محمد صادق جابری فرد

این قسمت: زود خوب شو، چارلی براون!

داستان: جیسون کوپر

دیگر هنرمندان این قسمت:

ویکی اسکات - پیجی برداک - نینا کستر - دونا آلموندرا

یه جورایی گیج و ناخوشم... فکر  
کنم نمی‌تونم به بازی ادامه بدم...

تو چت شده؟

زود خوب  
شو، چارلی  
براون!

فکر کنم بهتره  
برم خونه...

احتمالاً موقع بازی، توب زیاد  
توى سرت خورده...

احتمالاً موقع بازی، توب  
زیاد توى سرش خورده...

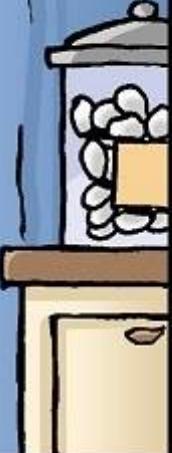




عصر بخیر، خانوم! نمی‌خواه  
مزاحمتون بشم... اما حالم یه  
جوری به هم ریخته که فکر  
کنم مسئله اورژانسی باشه!



محوطه  
بیمارستان  
سکوت!



نمی دونم کجاست... یه نفر گفت  
که وقت بازی حالش بد شده، اما  
دیگه برنگشته خونه...



سلام، سالی، من پیرمینت پاتی  
هستم... می خوام با چاک صحبت  
کنم...



به حال، الان سرم  
شلوغه، وقت صحبت  
ندارم...



نه، والدینم رفتن گردش، خونه  
نیستن... بله، به برادرم می گم که  
تو زنگ زدی...



دارم وسایلمن رو  
می برم توی اتاق اون...







وقتی می‌شنوی که یکی از دوستان توی  
بیمارستانه، اولین چیزی که بهش فکر  
می‌کنی چیه؟

شنیدی که چارلی براون  
توی بیمارستانه؟



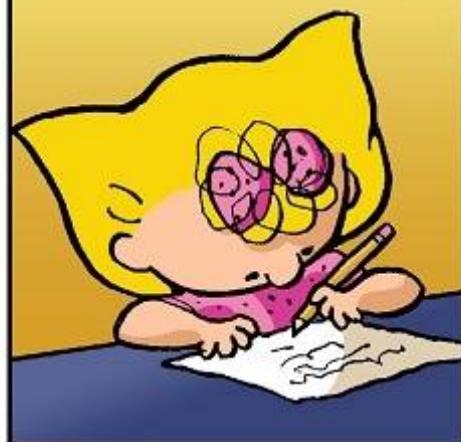


مامان و پاپا هم  
حالشون خوبه.

زنگ!!  
زنگ!!



من رفتم توی اتاق تو  
نگران وسایل شخصی ات  
نباش.



داداش چون، امیدوارم  
حالت پهتر باشه، او ضماع  
اینجا توی خونه خوبه.



خب، من این فکر رو نکردم!! و  
حتی اگه ازم می خواستی هم،  
حاضر نبودم باهات بیام سینما،  
فهمیدی!

لابد فکر کردی که من فکر  
می کنم زنگ زدی تا دعوت  
کنی، باهات بیام سینما!



سلام، سالی؟ زنگ زدم بیینم  
حال برادرت چطوره...



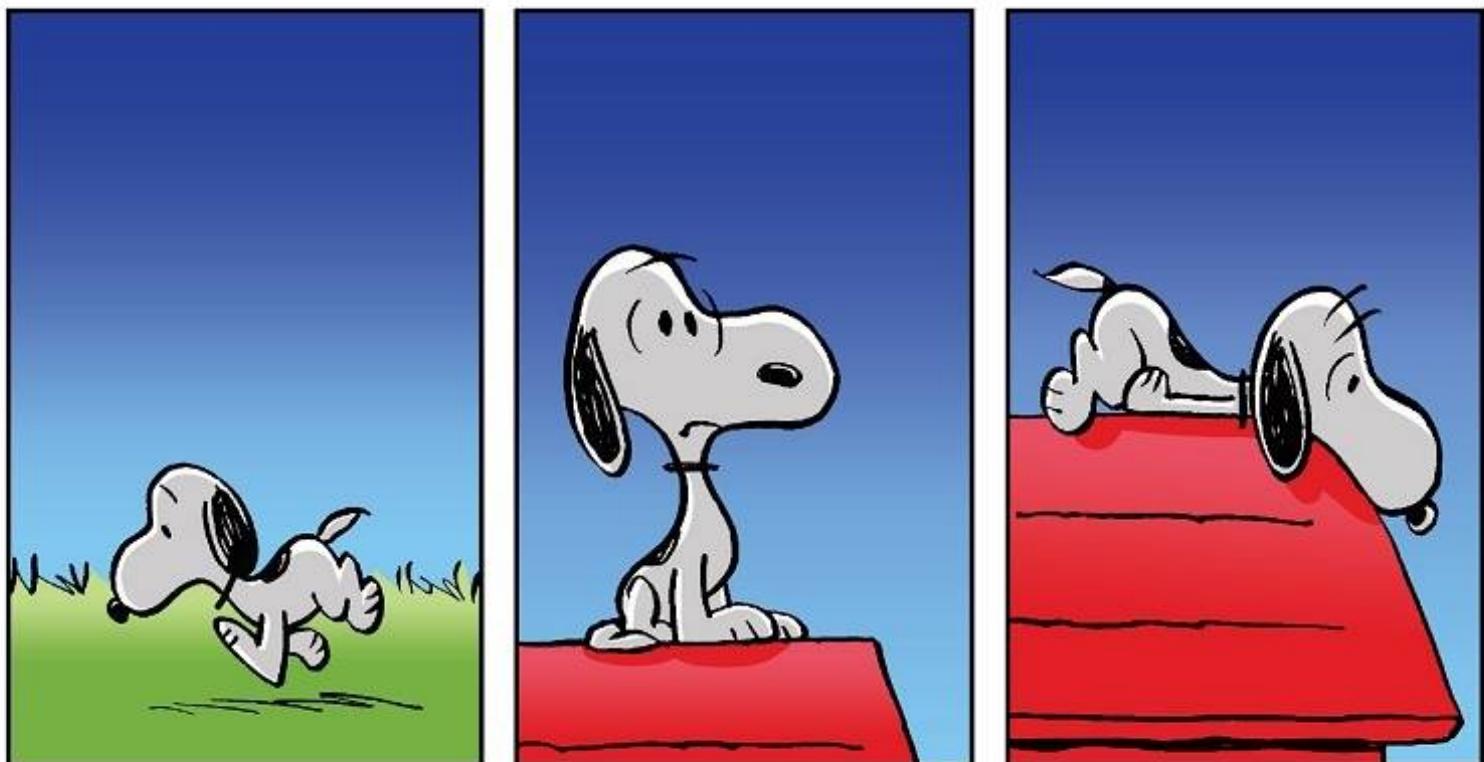
حال کی  
چطوره؟

خب، حالش  
چطوره؟





اولش دکترها و پرستارها دورم رو  
گرفته بودن.. حالا همه رفته‌اند...



ورود به بخش ۱ بیمارستان

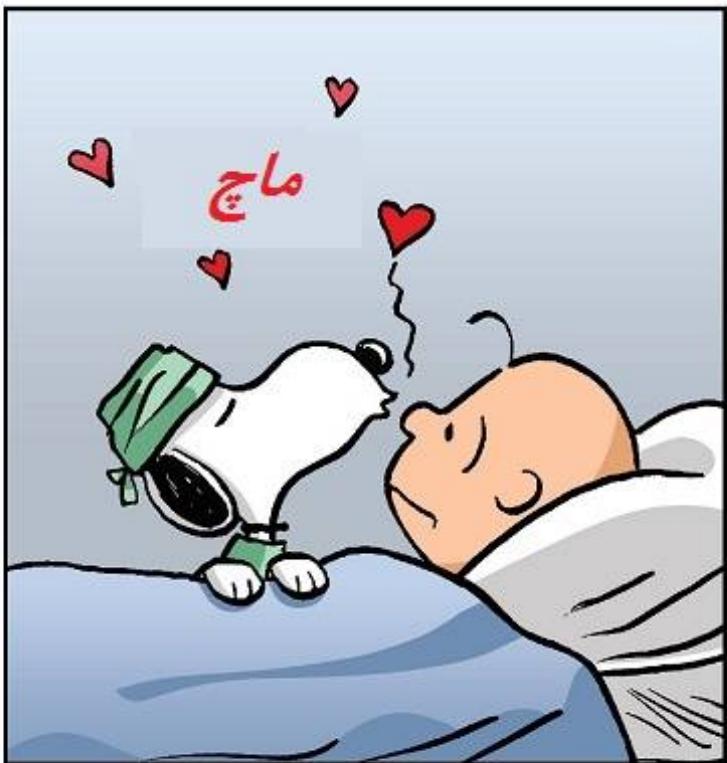


چارلی براون

ورود به بخش ۱ بیمارستان



ماچ



اون باید خوب بشه! باید  
خوب بشه! اهه اهه اهه!  
حق حق!

من خیلی نگران چارلی براون بیچاره  
هستم که اونجا روی تخت بیمارستان  
خواهد...

فن!  
فن!

جالبه که تو اینطور براش گریه می‌کنی،  
توبی که همیشه اذیتش می‌کردی!

بس کن، دیگه اشک هات  
رو با پیانوی من پاک نکن!

امیدوارم تا صبح

حالت بهتر شده

باشه!

خوب بخوابی، چاک!

رفیق، او ن حتما

داره می خوابه...

مارسی، چراغ اتاق چاک

همین الان خاموش شد...

آره داریم،

چاک!!

واقعا؟

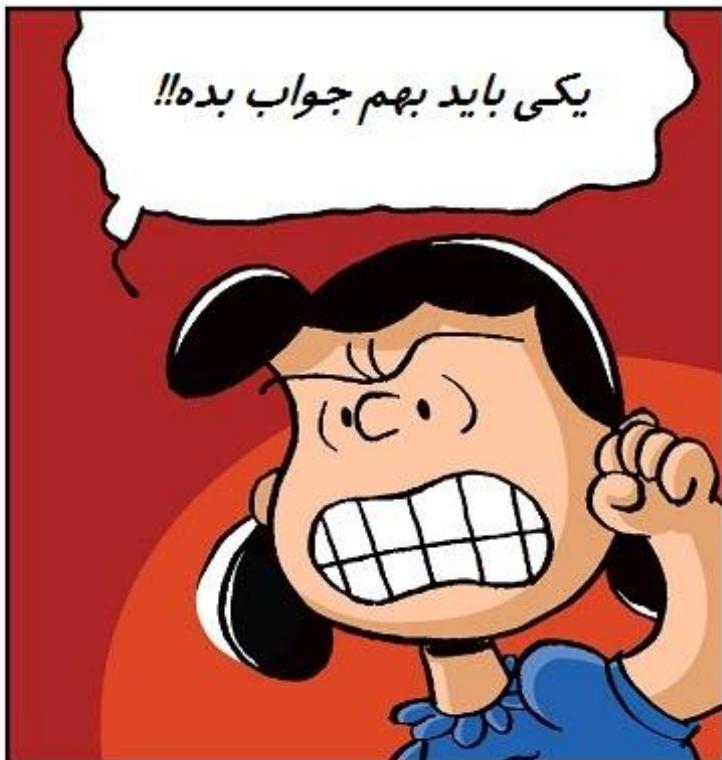
ما دوست

داریم، چاک!

دلمون برات تنگ

می شه، چاک!







اون به چی نیاز داره!

یه تشخیص پزشکی آبکی...

اینطوری دکتر فکر می‌کنه که من از اولش واقعاً مریض نبودم...

که همه چیز تصور ذهنی خودم بوده... یعنی همون چیزی

که بهش می‌گن روان-تنی...

روان-تنی؟



اونطوری که معلومه، هیچی. همه‌اش تصور  
ذهنی خودم بود. یه مورد تلقین بیس-بالی  
نوچوانانه‌ی روان-تنی...



ما واقعاً دلمون برات تنگ شده، چاک. من  
سعی کردم برات گل بفرستم، اما تلفن کار  
نکرد. حالا بگذریم، بیماریت چی بود؟



چاک، متاسفم که این حرف رو می‌زنم، اما  
تو مثل کسانی صحبت می‌کنی که موقع بازی  
خیلی توب توی سرشون خورده!





یادت باشه، قول دادی که اگه حالم  
خوب بشه، دیگه هرگز وسط بازی  
فوتبال کنار نکشی...

تو توب رو نگه دار،  
و من می دوم میام و  
شوتش می کنم!

این بار دیگه واقعا  
توب رو شوت می کنم!



ساکت! دارم  
فکر می کنم!

هاه! حالا  
می خوای  
چیکار کنی؟



من که نمی تونم  
ببینم...

ولی من احساس  
خوبی دارم! می خوام  
شوت بزنم!!



دیوونه شدی، چارلی براون! اون مثل  
همیشه ول می کنه می ره! بهش اعتماد نکن!





من به قولم عمل کردم، درسته؟  
ایندفعه توب رو ول نکردم...



اما من اشتباهی دست تو رو شوت  
کردم... نمی دونم چی بگم...  
می تونم کاری برات بکنم؟



تو درست می گی...  
به قولت عمل کردی...



پایان.